

מכתב למערכת

עולמם; אך נקודת התצפית האיתנה היא כולה שלו ונקורה, כלשון המשורר, מסלעו וצורו" (שם, עמ' 112).

זהו טיעון בעל אופי תיאורי מובהק, שממנו עשויה להשתמע דווקא הכרה בייחודה, איכותה ומקור-כוחה של הכתיבה הביקורתית של הלקין. מכל מקום אין בכתובים אלה זכר לאיזושהי "נקודת תורפה". פירושו הבלתי-מדויק של הגורני מעוות לכן את טיעונו של המבקר, אף יש בו כדי להטיל דופי שלא לצורך ביצירתו של המבוקר.

דן לאור

בגליון אדר של "מאזנים" נתפרסמה רשימת ביקורת של אברהם הגורני על ילקוטי הביקורת, בכלל זה על ילקוט הלקין שיצא לאור בעריכתי.

ברשימה זו מתייחס הכותב, בין השאר, למאמרו של גרשון שקד על "המספר כמבקר", החותם את הספר. הכותב טוען כי "דווקא מה שמוצג כנקודת-התורפה אצל הלקין בעיני שקד מעמיד את המבוקר על ייחודו". דברים אלה אמורים כלפי קביעתו של שקד, שזה לשונה: "המספר-המבקר יצר את דיוקנאות חבריו היוצרים בדמותו ובצלמו. הוא מצא בהם מה שהיה בו מלכתחילה או חיפש בהם מה שהיה צפון בו עצמו. הוא חדר לגוונים שונים של